

Ildrættens Fællesråd, Børne- og Ungdomsorganisationernes Samråd, Sammenslutningen af By- og Markedsfester i Danmark, Danmarks Tivoli Forening, Landsbevillingsnævnet, Veterinærdirektoratet, Amtsrådsforeningen, Bryggeriforeningen, Detailhandelens Fællesråd, Det Danske Handelskammer, Håndværksrådet, Industrirådet, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, Danske Andelsselskaber, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Det Kooperative Fællesforbund, Forbrugerrådet, Dansk Automat Brancheorganisation, Turismens Fællesråd, Danmarks Rejsebureau Forening, Danish Convention Bureau, Landsudvalget Loyal Handel, Kantinededernes Landsklub, Kooperative Marketenderiers Samvirke, Foreningen af Huse i Danmark og Vin og Spiritus Organisationen i Danmark (V.S.O.D.).

Herudover har følgende været hørt om betænkning nr. 1206: Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Konkurrencerådet, Søfartsstyrelsen, Planstyrelsen, DSB og Københavns Lufthavnsvæsen.

Der er på baggrund af de modtagne svar foretaget enkelte ændringer i lovforslaget i forhold til det i betænkningen indeholdte udkast.

4. Administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget vil medføre administrative forenklinger ved, at dispensationer fra loven i almindelighed gives af den myndighed, der i øvrigt behandler sagen. Forslaget vil medføre mindre administration hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Til gengæld forventes antallet af fortolkningssager i en overgangsperiode at stige. Det skønnes ikke, at lovforslaget vil medføre forøgede udgifter for de kommunale myndigheders administration.

Lovforslaget indfører maksimumsgrænser for de afgifter, kommunerne kan opkræve for spilleautomater. Maksimumsafgiften er fastsat således, at det kun er et fåtal af kommuner, der ligger over denne grænse. Da afgiftsprovenuet samtidig udvides, idet der indføres hjemmel til at opkræve afgifter på ikke-gevinstgivende spilleautomater, skønnes forslaget at være provenumæssigt neutralt.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter forslaget stk. 1, nr. 3, omfatter loven også servering ved enkeltstående arrangementer, der er omfattet af § 22, uanset at der ikke er tale om erhvervsvirksomhed.

Efter forslaget stk. 1, nr. 4, omfatter loven også udlevering af stærke drikke uden vederlag til nydelse på eller ved forretningsstedet, jf. § 24.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 1, stk. 1, nr. 3, hvorefter loven omfatter udlejning af lokaler til selskaber, der selv sørger for serveringen, er udgået. Bestemmelsen blev indført ved beværterlov nr. 207 af 7. juni 1958 med den begrundelse, at udskænkning af stærke drikke i lejede lokaler derved ville blive omfattet af den dagældende omsætningsafgiftslov. Der betales ikke længere særlig afgift ved servering af stærke drikke i restaurationsvirksomheder. Der er derfor ikke grund til, at udlejning af sådanne lokaler skal være omfattet af restaurationsloven.

Stk. 3 er ny. Definitionen af servering er i overensstemmelse med gældende praksis. Som eksempel på en virksomhed, der vil være omfattet af loven, kan nævnes en virksomhed, i hvilken der er opstillet borde eller stole med henblik på, at kunderne kan indtage spise- og drikkevarer på stedet. I overensstemmelse med hidtidig praksis er salg fra en isbod ikke omfattet af loven.

Stk. 4 svarer til den gældende lovs § 12.

Til § 2

Kravet i stk. 1 om næringsbrev til hvert forretningssted gør det muligt at efterprøve, om betingelserne for næringsbrevets udstedelse er til stede, hver gang et nyt forretningssted etableres.

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 2, stk. 2.

Ændringen i stk. 3 er en følge af, at der efter stk. 1 kræves næringsbrev til hvert forretningssted.

Stk. 4 svarer til den gældende lovs § 2, stk. 4, bortset fra 1. pkt., hvor den ændrede formulering er en følge af, at lovforslaget ikke indeholder bestemmelser om godkendelse af restaurationslokaler. Eventuelt krav om godkendelse overlades til anden myndighed, f.eks. brandmyndigheden og levnedsmiddelkontrollen.

Til § 3

I stk. 1 stilles der ikke som i den gældende lovs § 3, stk. 1, krav om dansk indfødsret for at kunne få næringsbrev. I praksis gives der dispensation fra kravet om indfødsret i alle tilfælde, hvor ansøgeren har opholds- og arbejdstilladelse her i landet. Har en ansøger ikke opholds- og arbejdstilladelse, kan den pågældende allerede af den grund ikke drive virksomhed her i landet.

I stk. 1, nr. 3, stilles som betingelse for at få næringsbrev, at ansøgeren ikke har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs. Herved sikres, at både restauratører med alkoholbevilling og restaura-